

2012 metų lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino rezultatų STATISTINĖ ANALIZĖ

2012 m. birželio 1 d. lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinį brandos egzaminą laikė 25 655 kandidatai – vidurinio ugdymo programos baigiamųjų klasių mokiniai ir ankstesnių laidų abiturientai, panorę perlaikyti lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinį brandos egzaminą. Dėl įvairių priežasčių į egzaminą neatvyko 219 kandidatų.

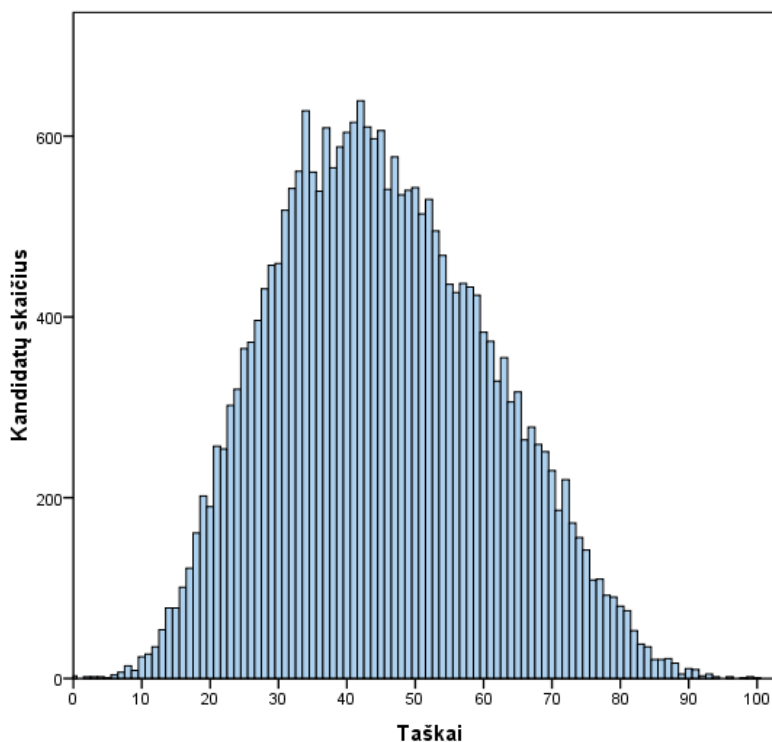
Maksimali taškų suma, kurią galėjo surinkti laikantieji egzaminą, – 104 taškai (po 52 taškus už teksto rašymo ir teksto suvokimo užduotis). Minimali egzamino išlaikymo taškų sumos riba – 24 taškai. Lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino neišlaikė 1935 kandidatai (7,61 proc. jų laikusiųjų).

Pakartotinės sesijos lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinį brandos egzaminą 2012 m. birželio 22 d. laikė 66 kandidatai, 9 kandidatai į egzaminą neatvyko. Neišlaikiusieji lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino, liepos 9 d. galėjo pakartotinėje sesijoje laikyti lietuvių kalbos (gimtosios) mokyklinį brandos egzaminą.

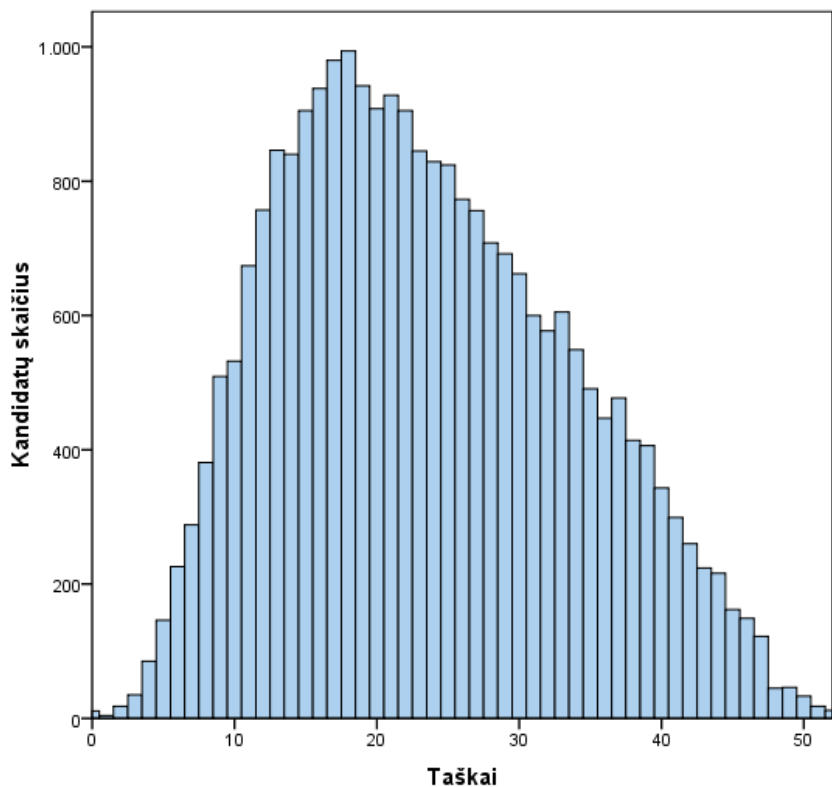
Žemiau pateikta statistinė analizė paremta pagrindinės sesijos lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino rezultatais.

Lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino kandidatų surinktų užduoties taškų vidurkis yra 45,28 taško (teksto rašymo užduočių taškų vidurkis – 23,48 taško, teksto suvokimo užduočių – 21,8 taško), taškų sumos standartinis nuokrypis (dispersija) – 15,71 (teksto rašymo užduočių – 10,49, teksto suvokimo užduočių – 8,35). Didžiausias šiemet gautas egzamino įvertinimas – 100 taškų.

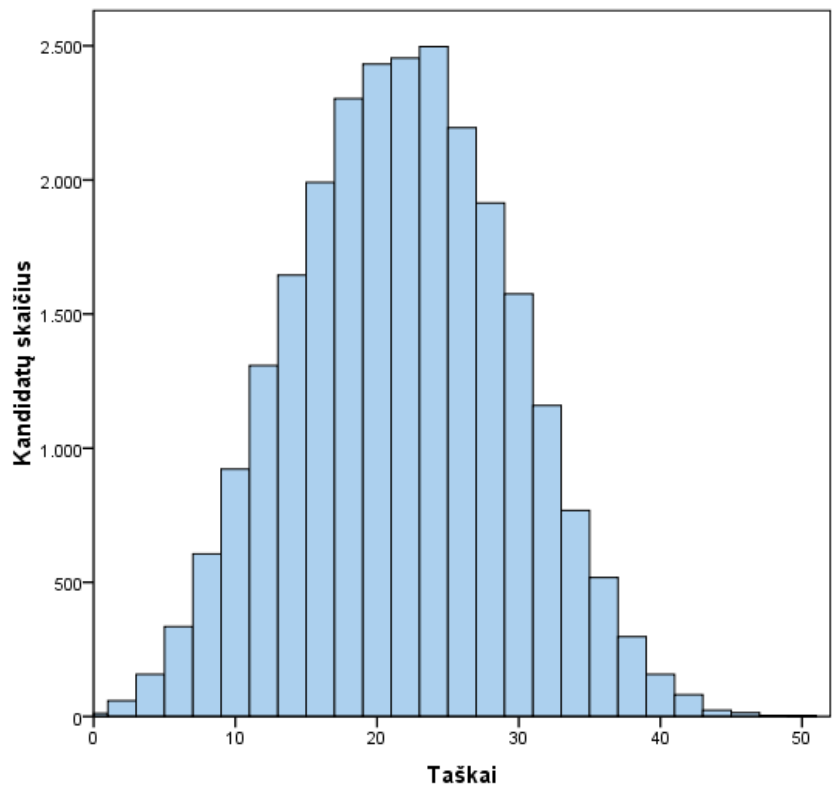
Laikiusių lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinį brandos egzaminą kandidatų surinktų taškų pasiskirstymas pateiktas 1 diagramoje. Už lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto rašymo užduotis kandidatų gautų taškų pasiskirstymas ir už teksto suvokimo užduotis kandidatų gautų taškų pasiskirstymas pateikti atitinkamai 2 ir 3 diagramose.

1 diagrama. Lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinį brandos egzaminą laikusių kandidatų surinktų taškų pasiskirstymas

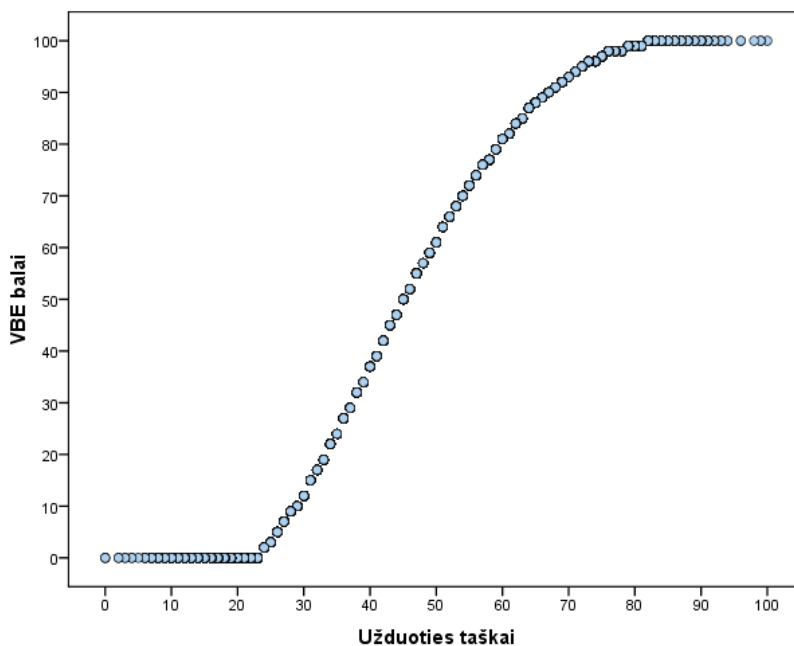

2 diagrama. Už lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto rašymo užduotis kandidatų gautų taškų pasiskirstymas

3 diagrama. Už lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto suvokimo užduotis kandidatų gautų taškų pasiskirstymas

Valstybinio brandos egzamino vertinimas yra norminis: kiekvieno mokinio pasiekimai lyginami su kitų laikiusiųjų šį egzaminą pasiekimais. Valstybinio brandos egzamino įvertinimas yra šimtbalės skalės skaičius nuo 1 iki 100. Šis skaičius rodo, kurią egzaminą išlaikiusių kandidatų dalį (procentais) mokinys pralenkė. Minimalus išlaikyto valstybinio brandos egzamino įvertinimas yra 1 (vienas) balas, maksimalus – 100 balų. Šie balai į dešimtbalės skalės pažymį nėra verčiami. Jie įrašomi į kandidato brandos atestato priedą kaip valstybinio brandos egzamino įvertinimai. Kandidatų surinktų egzamino užduoties taškų ir jų įvertinimo lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino balais sąryšis pateiktas 4 diagramoje.

4 diagrama. Už egzamino užduotį gautų taškų ir įvertinimo VBE balais sąryšis

Statistinei analizei atlikti atsitiktinai buvo atrinkta 400 kandidatų darbų. Apibendrinus informaciją, esančią atrinktuose darbuose, kiekvienam užduoties klausimui buvo nustatyta:

- **kuri dalis kandidatų surinko atitinkamą skaičių taškų** (0, 1, 2 ir t. t.);
- **klausimo sunkumas**. Šį parametą išreiškia toks santykis:

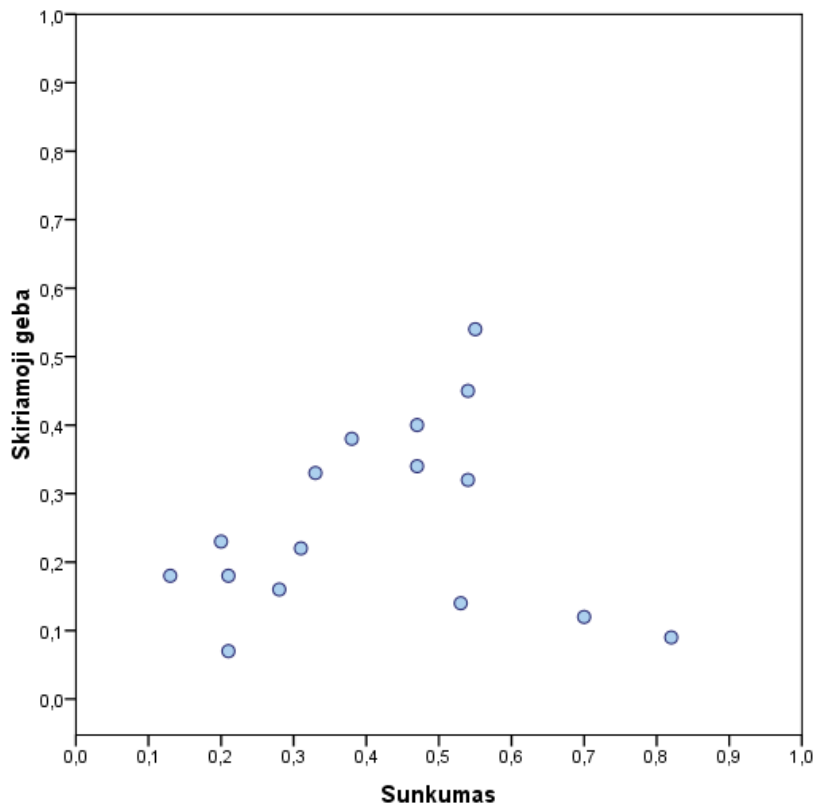
$$\frac{\text{(visų kandidatų už šį klausimą surinktų taškų suma)}}{\text{(visų už šį klausimą teoriškai galimų surinkti taškų suma)}}$$

Jei klausimas buvo vertinamas vienu tašku, tai jo sunkumas tiesiogiai parodo, kuri dalis kandidatų į tą klausimą atsakė teisingai;

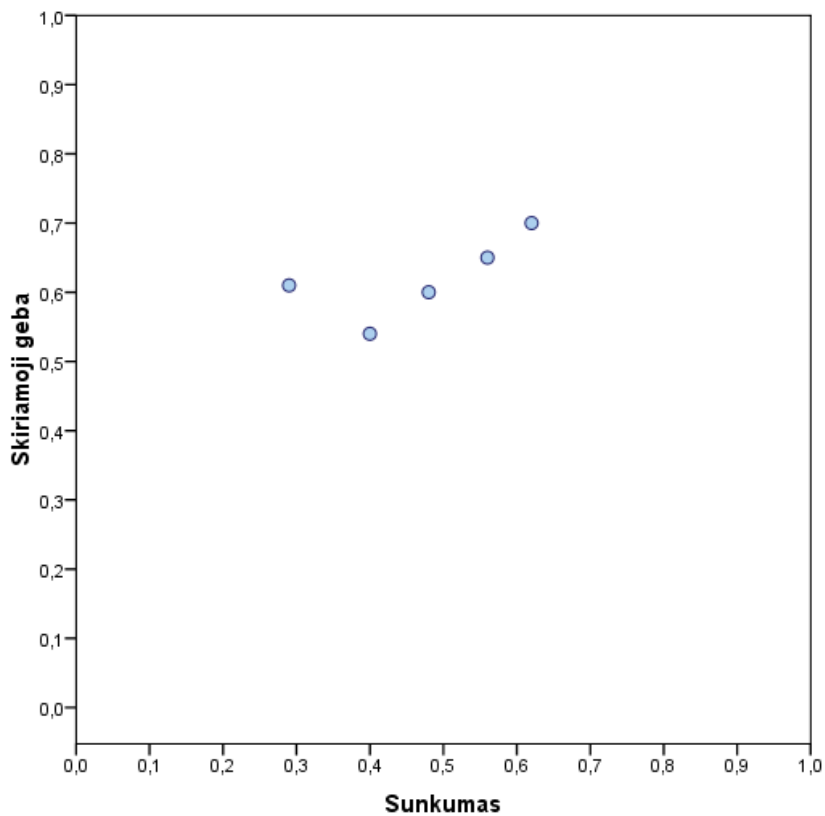
- **klausimo skiriamoji geba**. Šis parametras rodo, kaip atskiras egzamino klausimas išskiria stipresnius ir silpnesnius kandidatus. Jei klausimas buvo labai lengvas ir į jį beveik vienodai sėkmingai atsakė ir stipresnieji, ir silpnesnieji kandidatai, tai tokio klausimo skiriamoji geba maža. Panaši skiriamoji geba gali būti ir labai sunkaus klausimo, į kurį beveik niekas neatsakė. Neigiama skiriamosios gebos reikšmė rodo, kad silpnesnieji (sprendžiant pagal visą egzamino užduotį) už tą klausimą surinko daugiau taškų nei stipresnieji (tai prasto klausimo požymis). Pagal testų teoriją, geri klausimai yra tie, kurių skiriamoji geba yra 0,4–0,5, labai geri – 0,6 ir daugiau. Dėl įvairių pedagoginių ir psichologinių tikslų kai kurie labai sunkūs arba labai lengvi klausimai vis vien pateikiami teste, nors jų skiriamoji geba ir nėra optimali;

- **klausimo koreliacija su visa užduotimi**. Tai to klausimo surinktų taškų ir visų užduoties surinktų taškų koreliacijos koeficientas (apskaičiuojamas naudojant Pirsono koreliacijos koeficientą). Šis parametras rodo, kuria dalimi atskiras klausimas žinias ir gebėjimus matuoja taip, kaip ir visa užduotis. Žinoma, daugiataškio klausimo koreliacija su visa užduotimi yra didesnė nei vienataškio.

Visų lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto suvokimo bei rašymo užduočių sunkumo ir skiriamosios gebos priklausomybė pavaizduota 5 ir 6 diagramose.

5 diagrama. Visų teksto suvokimo užduočių sunkumo ir skiriamosios gebos priklausomybė

6 diagrama. Visų teksto rašymo užduočių sunkumo ir skiriamosios gebos priklausomybė

Lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinis brandos egzaminas sudarytas iš dviejų dalių: teksto rašymo ir teksto suvokimo. 1 lentelėje pateikta informacija apie lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino atskirų dalių tarpusavio koreliaciją. Šis parametras rodo, kuria dalimi viena egzamino dalis matuoja mokinio kompetencijas kitos dalies ir visos egzamino užduoties atžvilgiu.

1 lentelė. Informacija apie egzamino atskirų dalių tarpusavio koreliaciją

	Teksto rašymas	Teksto suvokimas	Bendra taškų suma
Teksto rašymas	1	0,54	0,91
Teksto suvokimas	0,54	1	0,85

2 lentelėje pateikta informacija apie lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto rašymo dalies vertinimo kriterijų tarpusavio koreliaciją.

2 lentelė. Informacija apie teksto rašymo dalies vertinimo kriterijų tarpusavio koreliaciją.

	Tema	Pagrindimas	Teksto sandara ir vientisumas	Kalbinė raiška	Kalbos normų laikymasis	Bendra taškų suma	Bendra taškų suma minus kriterijus
Tema	1	0,88	0,55	0,42	0,33	0,66	0,59
Pagrindimas	0,88	1	0,54	0,45	0,38	0,69	0,61
Teksto sandara ir vientisumas	0,55	0,54	1	0,36	0,24	0,55	0,46
Kalbinė raiška	0,42	0,45	0,36	1	0,33	0,60	0,48
Kalbos normų laikymasis	0,33	0,38	0,24	0,33	1	0,74	0,51

Toliau pateikiama lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto rašymo užduočių statistinė analizė.

2012 M. LIETUVIŲ KALBOS (GIMTOSIOS) VALSTYBINIO BRANDOS EGZAMINO TEKSTO RAŠYMO UŽDUOTYS

I. SAMPROTAVIMO RAŠINIO UŽDUOTYS

Pasirinkite vieną iš siūlomų temų ir parašykite 400–450 žodžių samprotavimo rašinį.

Siūlomos temos:

1. **Ar pasiaukojimas ir šiandien prasmingas?**
2. **Ar gali pažinti save, nepažindamas pasaulio?**

Rašydami remkitės kultūrine patirtimi (pavyzdžiui, grožinės literatūros ar kitais meno kūriniais, mokslo, religijos žiniomis, tradicijomis ir t. t.) ir socialine patirtimi.

II. TEKSTO INTERPRETACIJOS UŽDUOTYS

Pasirinkite vieną iš pateiktų tekstų ir parašykite 400–450 žodžių teksto interpretaciją.

1 TEKSTAS

Šatrijos Ragana

SENAME DVARE

(ištrauka)

Vis žemiau, vis žemiau leidžia brėkis savo pilką šydą ant pasinėrusios spalvų ir garsų gėryje žemės. Senas rūmas gobias slaptinga skraiste ir ima svajoti, pilnas jazmininių kvapų ir melodijų, sklindančių iš vieno jo kampo. Ten groja mamatė. Atsisėdusi didelės kanapos kertelėje, klausau, žiūrėdama, kaip mamatės rankelės, brėkio pilkume baltais balandėliais švytuodamos, greitai bėginėja po klavišus. Šalia manęs sėdi Nika su savo vežėjo sumeistruota skripkele – paprasta, lėkšta lentelė, išpjauta skripkos pavidalu, su užvyniotais ant sukamųjų pagaliukų siūlais stygų vietoje. Ak, tie sukamieji pagaliukai! Visai kaip tikroje skripkoje. Pasikišęs savo skripką po smakreliu, Nika griežia, braukdamas stygas su smičiumi – vytele, lanku sulenkta ir surišta su siūlais. Skripkos balsas panašus į uodo birbimą. Bet dabar jo visai negirdėti. Griežia Nika, stengdamasis prisitaikinti prie mamatės muzikos: kai mamatė skambina iš reto – ir jis palengva judina savo piršteliu ant „stygų“ ir retai traukia smičių, o kai iš po mamatės rankų ima byrėti greitai pasažai – ir jo piršteliai skubiai laksto, o smičius šokinėti šokinėja.

Kaip puikiai, kaip puikiai groja mamatė! Pagros ką nors liūdna – ir ašaros nejučiomis ima riedėti iš akių, o širdį taip skauda. Pagros linksmi – ir ima noras šokti ir juoktis. Ir kaip ji myli muziką – ji viską užmiršta begrodama. Juk neseniai, kai tėvelio nebuvo namie ir niekas nepertraukė, mamatė grojo ir grojo be galo. Sutemus užžiebčiau žvakės ant pianino, ir ji pradėjo groti iš natų, kol žvakės pasibaigė, o pro langus ėmė žiūrėti aušra. Nika su savo skripkele snaudė viename kanapos gale, aš antrame. Mamatė išsigandusi pažadino mudu ir nuvedė gulti.

– Kodėl nepasakėte man, vaikeliai, kad taip vėlu? – prikaišiojo ji mudviem, susirūpinusi ir nusiminusi. – Kodėl nenuėjote patys gulti?

– Norėjom, kad ilgiau skambintumei, taip buvo gražu, – atsakiau.

– Norėjom vis dar klausytis, – pridūrė Nika.

Kokia maloni buvo mudviem ta naktis! Dar niekad, rodos, mamatė taip nuoširdžiai mudviejų nebuvo nakčiai bučiavusi, taip rūpestingai apklojusi, tokiais meiliais žodeliais kalbinusi.

Bet retai tegali mamatė taip muzika gėrėtis. Dažniausiai kas nors pertraukia, vos jai groti pradėjus. Ar šeiminkė reikalauja dispozicijų, ar kambarinei reikia kažko pasiklausti, ar, pagalios, ateina tėvelis ir atitraukia mamatę prie kažkokių ūkio klausimų. Tačiau vieną kartą – per mane – mamatė galėjo ilgiau pasėdėti prie pianino. Malonu man, tai atsiminus. Ji grojo, o aš pro langą pamačiau tėvelį skubiai pareinant į namus. Nujaučiau, kad ateis pas mamatę ir pertrauks muziką. Nors labai sunku buvo išdrįsti, nubėgau priešais ir, pabučiavus jam ranką, tariau:

– Tėveli, tegu mamatė dar groja! Ką tik pradėjo. Mamatė taip mėgsta...

Tėvelis pažiūrėjo nustebęs man į akis, paglostė čiuprelę ir nuėjo į savo kambarį, o mamatė dar valandą skambino, nieko netrukdoma. Paskui neiškenčiau nepasigyrusi, ką padariau.

– Niekados nebedaryk taip, Irusia, niekad, – tarė mamatė. – Jei mane myli, turi man padėti eiti savo priedermes, ne kliudyti.

Šatrijos Ragana. Sename dvare. Vilnius: *Lietuvos rašytojų sąjungos leidykla*, 1995, p. 34–35.

2 TEKSTAS

Antanas Škėma

BALTA DROBULĖ

(ištrauka)

Norėčiau būti akmeniu, vandeniui, mėnuliui, žvaigžde. Su akimis ir aplinkos pajutimu. Tenoriu stebėti ir žinoti stebėjimą. Bet man sunku pavirsti mašinos sraigtu, nes tebeprisimenu Elenos kumščių dūžius į mano kambario duris. Aš neleidau jos. Girdėjau, kaip ji šaukė mano vardą ir kūkčiojo, ir pyko, ir lėtai žingsniais stabtelėdama nulipo laiptais. Ir pro langą mačiau ją, einančią gatve. Jos veidą, ji kelis kartus žvilgterėjo į viršų. Ir man sunku, nes tebenoriu rašyti. Elena padės man parašyti? Kraštutinis individualizmas? Senas, egoistinis savo artimo išnaudojimas? Pasitenkinti lovoje ir išgauti keletą legendų? Specialiai suorganizuoti kentėjimą ir medžiagą, kad laimėtum padorų eilėraščių?

Pasisamdyti tarną?

Jis eis paskui mane, išskleidęs skėtį virš mano galvos, ir aš galėsiu stebėti ir analizuoti lietų, kuris manęs nesušlapina. Bet aš noriu eiti vienas, neapdengta galva, ir te niekas man nepadeda. Up ir down, up ir down. Senos legendos nežūsta. Sizifo beprasmiškume glūdi tiesa. Kai Sizifas pargrius, kitas atsirems į akmenį.

„Oras malonus šiandien“, sako Garšva pilkam ponui, kuris nutarė pasivaikščioti 34-ąja. „Jūs galite skaniai papietauti apačioje“ – jaunavedžiams, kurie temato apsikabinimų atspindžius savo akyse. „O taip, Rocky Marciano tikriausiai nugalės“ – buvusiam boksininkui, kuris išdidžiai liečia savo sulaužytą nosį. „Ne, madam, nesu prancūzas“ – mergaitiškai senutei.

Ir vis dėlto aš negaliu užmiršti. Visos problemos tirpsta, nes tebejaučiu Elenos pilkumą. Nes atsižadėjimas nebuvo padiktuotas nuobodulio ir išsekimo.

Du žmonės. Du akmenys, kurie sugeba kalbėti ir jausti.

„Visai teisingai, šinšilai aštuonioliktajame, sir.“

Jie tupi sau mediniuose narveliuose, nekaltai spokso ir teršia šiaudus. Tokie nušiuurę triušiai, tieji šinšilai. Ir kurių velnių nuo jų lupa kailius ir siuva kailinius?

A. Škėma. Rinktiniai raštai. 1 t. Vilnius: *Vaga*, 1994, p. 306–307.

3 TEKSTAS

Tomas Venclova

***

Už pusmylio, kur kertas autostrados,
Įžiebia liepsną titnago grandis.
Atodrėkis. Paversmiuos krūpsi ledas
Ir netelpa uosyno atspindys.

Kol kas pradžia, kol kas ne pats kartumas.
Skaidrioj migloj suakmenės krantai,
Ir netgi Dievas, apsimetęs dūmais,
Išsisklaidys. Bet aš ne apie tai.

Tikėk žiema. Gerk palaimingą šaltį.
Didžiuokis tuo, kad netekai namų.
Nelyginant bėglis, prigludęs valty,
Alsuok tamsa ir druskos giedrumu.

Itakės kauburius apgaubia miegas,
Ir kūdikiai neatmena skriaudos,
Ir bus tiktai mirtis, ir drėgnas sniegas,
Ir muzika, ir nieko niekados.

T. Venclova. Pašnekesys žiemą. Vilnius: *Vaga*, 1991, p. 146.

I.A. Samprotavimo rašinio turinio vertinimas

Aspektai ir pastabos	Taškai	Aprašai
1. Tema, pagrindinė mintis ir ją plėtojantys teiginiai.	8	Tema suvokta. Aiški pagrindinė mintis. Ją plėtojantys teiginiai rodo, kad autorius gerai suvokia problemos esmę ir kontekstą.
	7	
	6	Tema suvokta. Pakankamai ¹ aiški pagrindinė mintis ir ją plėtojantys teiginiai (stinga prasminių akcentų).
	5	
	4	Tema suvokta iš dalies: per siaurai arba per plačiai, esama nukrypimų nuo temos. Nepakankamai ² aiški pagrindinė mintis, neformuluojami teiginiai.
	3	
	2	Tik teksto fragmentai susiję su tema / neaiški pagrindinė mintis.
	1	
	0	Užduotis, tema nesuvokta.
2. Teiginių pagrindimas (argumentavimas). <i>Pastaba.</i> Fakto klaida laikoma argumentavimo trūkumu tais atvejais, kai naikina argumentą (jo esmę) arba kai dėl fakto klaidos argumentas tampa nesvarus.	10	Didžiojoje teksto dalyje remiamasi kultūrine patirtimi. Visi argumentai tinkami ³ ir svarūs ⁴ . Teiginiai išsamiai pagrindžiami ⁵ .
	8	Didžiojoje teksto dalyje remiamasi kultūrine patirtimi. Kultūrinės patirties argumentai tinkami, bent vienas iš jų svarus; socialinės patirties argumentai tinkami ir svarūs. Teiginiai išsamiai pagrindžiami.
	7	
	6	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Didžiojoje teksto dalyje remiamasi kultūrine patirtimi. Kultūrinės patirties argumentai iš esmės tinkami, bet nepakankamai svarūs; socialinės patirties argumentai tinkami ir svarūs. Teiginiai pagrindžiami./ ▪ Didžiojoje teksto dalyje remiamasi socialine patirtimi, argumentai tinkami ir svarūs. Teiginiai pagrindžiami.
	5	
	4	Bent pusėje teksto teiginiai grindžiami remiantis socialine patirtimi. Argumentai tinkami, bet nepakankamai svarūs. Yra kultūrinės patirties užuominų.
	3	
	2	Mažesnėje teksto dalyje stengiamasi tinkamai pagrįsti teiginius; dominuoja bendro pobūdžio aiškinimas.
	1	
	0	Teiginiai nepagrindžiami.
Iš viso	18	

¹ **Pakankamai** [...] – nors ne iki galo aišku, bet užtenka, kad būtų suprasta, – esmė pasakyta.

² **Nepakankamai** [...] – nors užuominų yra, bet jų neužtenka, kad būtų suprasta, – esmės nėra.

³ **Tinkamas** argumentas – tas, kuris pagrindžia teiginį, kuriam yra skirtas. Argumento tinkamumas – jo santykis su konkrečiu teiginiu (teiginys turi atitikti nagrinėjamą problemą – priešingu atveju jį pagrindžiantis argumentas negali būti įskaitytas).

⁴ **Svarus** argumentas – tas, kuris skatina patikėti, paremia ar net verčia priimti tezę (pagrindinę mintį). Argumento svarumas – jo santykis su tema.

⁵ **Išsamus pagrindimas** – tai teiginio ir argumentų tarpusavio ryšių demonstravimas, t. y. pagrįstas ir įtikinamas samprotavimas, o ne argumentų gausa (argumentų turi būti nei per daug, nei per mažai – tiek, kad teiginys būtų įrodytas, kad teze būtų galima patikėti).

I.B. Teksto interpretacijos turinio vertinimas

Aspektai ir pastabos	Taškai	Aprašai
1. Teksto temos, problemos, idėjos, vertybės.	8	Suvokta interpretuojamo teksto tema / problemos ir idėjos / vertybės. Aiški skaitymo kryptis.
	7	
	6	Suvokta interpretuojamo teksto tema / problemos ir idėjos / vertybės. Nukrypstama nuo skaitymo krypties.
	5	
	4	Interpretuojamo teksto tema / problemos ir idėjos / vertybės suvokta iš dalies. Neaiški, bandoma rinktis skaitymo kryptis.
	3	
	2	Teksto tema / problemos suvoktos paviršutiniškai. Nepasirinkta skaitymo kryptis.
	0	Tekstas nesuvoktas. Pasirinkta skaitymo kryptis prieštarauja teksto prasmei.
2. Interpretacijos pagrindumas: pasirinkti teksto elementai (erdvė, laikas, pasakotojo/ kalbančiojo / veikėjo situacija, veiksmas / vyksmas, meninė kalba, kompozicija) ir kontekstas. Pastaba. Fakto – literatūros istorijos (konteksto) ar teorijos – klaida laikoma interpretacijos trūkumu tais atvejais, kai kenkia interpretacijos pagrindumui.	10	Paisoma interpretuojamo teksto logikos. Išsamiai analizuojami pasirinkti teksto elementai, pakankamai suprasta ir atskleista jų paskirtis. Motyvuotai remiamasi kontekstu (kultūros / epochos, kūrybos / kūrinio ir kt.).
	9	
	8	Paisoma interpretuojamo teksto logikos. Analizuojami pasirinkti teksto elementai, iš esmės suprasta ir atskleista jų paskirtis. Ne visada motyvuotai remiamasi kontekstu.
	7	
	6	Ne visada paisoma interpretuojamo teksto logikos. Analizuojami pasirinkti teksto elementai, bandoma aiškinti jų paskirtį. Kontekstas menkai siejamas su interpretuojamu tekstu.
	5	
	4	Didesnėje teksto dalyje nepaisoma interpretuojamo teksto logikos. Analizuojama remiantis išankstiniu žinojimu / pasirinkti teksto elementai analizuojami fragmentiškai. Minimas kontekstas nesiejamas su interpretuojamu tekstu.
	3	
	2	Nepaisoma interpretuojamo teksto logikos. Bandoma analizuoti tekstą. Minimas kontekstas nesiejamas su interpretuojamu tekstu.
1		
0	Tekstas atpasakojamas.	
Iš viso	18	

Pastaba. Visas rašinys vertinamas nulių taškų, jei:

- užduotis neatlikta;
- samprotavimo rašinys parašytas **visai kita**, nei nurodyta, tema;
- interpretuojamas **visai kitas**, nei nurodyta, tekstas.

Tema	Taškų pasiskirstymas (%)										Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su rašymo dalimi
	0	1	2	3	4	5	6	7	8					
	0,0	2,7	9,2	12,3	28,6	18,6	19,6	7,1	1,9	0,56				

Pagrindimas	Taškų pasiskirstymas (%)											Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su rašymo dalimi
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	0,6	2,9	9,0	13,6	19,2	18,0	16,7	11,3	6,7	1,3	0,8				

II. Teksto sandaros ir vientisumo vertinimas

Aspektai ir pastabos	Taškai	Aprašai
Teksto sandara ir vientisumas. <u>Pastaba.</u> Vertinamas visas tekstas. Teksto sandaros ir vientisumo trūkumai nedubliuojami.	8	Tekstas vientisas: Yra visos trys teksto struktūrinės dalys; <ul style="list-style-type: none"> • yra su dėstymu susijusi, viso teksto logikai neprieštaraujanti įžanga; • yra su dėstymu susijusi, viso teksto logikai neprieštaraujanti pabaiga; • išlaikytos tinkamos struktūrinių dalių proporcijos; • tekstas vientisas ir nuoseklus, nėra nemotyvuotų minties šuolių; • teksto skaidymas pastraipomis pagrįstas.
	7	1 teksto vientisumo trūkumas.
	6	2 trūkumai.
	5	3 trūkumai.
	4	4 trūkumai.
	3	5 trūkumai.
	2	6–7 trūkumai.
	1	8–9 trūkumai.
0	Nepaisoma samprotavimo ¹ teksto sandaros reikalavimų, dėl trūkumų tekstą sunku suprasti.	
Iš viso	8	

Teksto sandara ir vientisumas	Taškų pasiskirstymas (%)									Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su rašymo dalimi
	0	1	2	3	4	5	6	7	8				
	0,6	3,5	7,5	10,4	18,0	19,0	18,4	14,6	7,9	0,62	0,70	0,55	0,62

III. Kalbinės raiškos vertinimas

Aspektai ir pastabos	Taškai	Aprašai
Bendrųjų stiliaus reikalavimų laikymasis. <u>Pastabos:</u> 1. Viename sakinyje žymima ne daugiau kaip viena stiliaus ar logikos klaida. 2. Stiliaus, logikos klaidos nedubliuojamos ir laikomos atskiromis klaidomis, tačiau ta pati stilistinio žodyno klaida laikoma viena klaida. 3. Stiliaus ir logikos klaidos skaičiuojamos tik 400 žodžių apimties teksto dalyje.	10	Kalba aiški, logiška, sklandi, tiksli, glausta; nepastebėta ryškių stiliaus trūkumų. Kalbinė raiška atitinka rašymo situaciją ir žanrą. 1 trūkumas.
	9	2 trūkumai.
	8	3 trūkumai.
	7	4–5 trūkumai.
	6	6–7 trūkumai.
	5	8–9 trūkumai.
	4	10–11 trūkumų.
	3	12–13 trūkumų.
	2	14–15 trūkumų.
1	16–17 trūkumų.	
0	18 ir daugiau trūkumų / mintys formuluojamos neaiškiai, didesnę teksto dalį sunku suprasti.	
Iš viso	10	

¹ Samprotavimas gali būti dedukcinis, indukcinis arba analoginis.

Kalbinė raiška	Taškų pasiskirstymas (%)											Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su rašymo dalimi
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				
	8,4	7,9	11,3	13,8	16,3	14,0	15,2	7,5	2,5	2,3	0,8				

IV. Kalbos normų laikymosi vertinimas

Aspektai ir pastabos	Taškai	Aprašai
Rašybos, skyrybos, gramatikos, žodyno taisyklių ir normų laikymasis.		
Pastabos:		
1. Gramatikos ir žodyno klaidomis laikomi normų, nurodytų „Kalbos patarimuose“, „Dabartinės lietuvių kalbos žodyne“, „Didžiųjų kalbos klaidų sąrašė“, pažeidimai.	16	1 klaida.
2. Gramatikos, žodyno, rašybos, skyrybos klaidos nedubliuojamos ir laikomos atskiromis klaidomis, išskyrus tuos atvejus, kai	15	2 klaidos.
• taškai nerašomi ant <i>i</i> – laikoma viena klaida visame darbe, tačiau jei taškai nerašomi ant <i>ė</i> – kiekviena klaida atskira;	14	3 klaidos.
• anglišių raidžių rašymas – laikoma viena klaida visame darbe;	13	4 klaidos.
• žodžių kėlimo klaidos – laikoma viena klaida visame darbe.	12	5 klaidos.
3. Ta pati žodyno klaida, pasikartojanti kelis kartus, laikoma viena klaida.	11	6 klaidos.
4. Ta pati žodžių darybos (gr) klaida, pasikartojanti kelis kartus, laikoma vieno tipo klaida, pvz., netaisyklingai vartojamas tas pats priešdėlis. Kitos gramatikos (morfologijos, sintaksės) klaidos nedubliuojamos.	10	7 klaidos.
5. Ta pati rašybos klaida, pasikartojanti kelis kartus, laikoma vieno tipo klaida, kai:	9	8 klaidos.
a) netaisyklingai kelis kartus rašomas tas pats priešdėlis;	8	9 klaidos.
b) netaisyklingai rašoma identiškai ta pati šaknis;	7	10 klaidų.
c) netaisyklingai rašoma ta pati priesaga;	6	11 klaidų.
Galūnių rašybos klaidos nedubliuojamos.	5	12 klaidų.
6. Akies klaida laikomas atsitiktinė klaida, kuri darbe nesikartoja, t.y. kitur rašinyje žodis rašomas taisyklingai. Trys akies klaidos laikomos viena raštingumo klaida.	4	13 klaidų.
7. Viena skyrybos klaida laikoma to paties įterpinio neskyrimas, ta pati citatos skyrybos klaida.	3	14 klaidų.
8. Sintaksinės konstrukcijos neišskyrimas arba skyrimas iš vienos pusės laikomas viena klaida.	2	15–16 klaidų.
9. Gramatikos, žodyno, rašybos, skyrybos klaidos skaičiuojamos tik 400 žodžių apimties teksto dalyje.	1	17–18 klaidų.
	0	19 ir daugiau klaidų.
Iš viso	16	

Pastaba. Jeigu kandidatas parašė mažiau nei 400 žodžių ir padarė gramatikos, žodyno, rašybos, skyrybos klaidų, už kiekvienus 30 trūkstamų žodžių atimama po 1 tašką iš kalbos normų laikymosi įvertinimo.

Trūkstamų žodžių skaičius	Atimami taškai	Trūkstamų žodžių skaičius	Atimami taškai
11–40	1	191–220	7
41–70	2	221–250	8
71–100	3	251–280	9
101–130	4	281–310	10
131–160	5	311–340	11
161–190	6	341–370	12

Kalbos normų laikymasis	Taškų pasiskirstymas (%)																Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su rašymo dalimi	
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15					16
	37,2	5,2	6,1	4,0	2,9	4,8	4,8	5,8	4,8	3,8	3,1	3,3	3,8	3,1	4,0	1,5	1,9	0,29	0,61	0,74	0,80

Toliau pateikiama lietuvių kalbos (gimtosios) valstybinio brandos egzamino teksto suvokimo užduočių statistinė analizė.

2012 M. LIETUVIŲ KALBOS (GIMTOSIOS) VALSTYBINIO BRANDOS EGZAMINO TEKSTO SUVOKIMO UŽDUOTYS

Perskaitykite tekstą ir atlikite užduotis.

Valdas Kukulas

KAS BŪTŲ, JEIGU BŪTŲ, BET NIEKADA NEBŪNA

1 Literatūra sklėja, banalėja, o norinčių rašyti kasdien daugėja. Galėtume tarti, kad literatūra pamažu, bet nuosekliai nyksta, miršta, o jos, gulinčios mirties patale, riterių gretos nenumaldomai auga, ir, atrodo, gedulo mitingas netrukus virs iškilmingomis „beraštystės“ eitynėmis. Kaip čia yra, kas čia vyksta? Ar pati literatūra – sklėdama, moraliai ir estetiškai nykdama – duoda ženklą, kad dabar ją kurti pajėgus bet kokio mentaliteto ir išsilavinimo „pakankamai kultūringas“ pilietis, ar ji sklėja ir miršta tik todėl, kad dabar ją kuria ne asmenybės, autoritetai, o grupės, kolektyvai? Gal šitaip reiškiasi meno ir jo vartotojo priklausomybė?

2 Juk kai rašė F. Dostojevskis, L. Tolstojus, visoje milžiniškoje Rusijoje raštingų žmonių tebuvo saujelė ir su jais susikalbėti galėjo ne tik atskiri žmonės, bet ir meninės koncepcijos. Dabar, kai daugmaž raštingas kiekvienas pilietis, literatūrai belieka kalbėtis su masėmis? Ir pačiai masiškėti, pamažu virsti popkultūra? Popkultūros paklausa visada bus didesnė negu elitinio meno – atsiveria palankiausia dirva plisti ir plėstis patiems negailestingiausiems rinkos mechanizmams, kuriems keiksmožodis vertingesnis už biblinę ištarmę, nes ir pati kultūra jiems yra tik keiksmožodis. Šiame kontekste labiausiai gaila, kad mūsų kultūros politikos kūrėjai taip atidžiai žvalgosi į JAV, o ne į didžiąsias Europos valstybes, kur kultūros svarbą argumentuoja dar ir socialinė, ideologinė, politinė realybė (paprasčiausiai – jei ne kultūra, kalba, šias valstybes pamažu nušluos globalizacijos procesai).

3 Žinoma, L. Jonušys primintų, kad literatūros mirties tezė kartojama nuo amžių ir kuo kultūros raida intensyvesnė, tuo dažnesni tie pesimistiniai vertinimai. D. Staponkutė primintų, kad Kipro saloje kas trečias ar ketvirtas jos kaimynas turi išsileidęs eilėraščių knygą arba storą romaną. Bet L. Jonušys neklausia, ar literatūra po kiekvieno priešinfarktinio priepuolio atsigauna būdama ta pati didžioji literatūra, svarstanti giliausias esmes ir prasmes, ar ji lieka vis menkesnio intelektualinio, dvasinio lygio, tačiau D. Staponkutė neišduoda, kokia tų nesuskaičiuojamų jos kaimynų knygų recepcija¹ graikiškoje literatūros kritikoje. Jei žmonės leidžiasi knygas savo gimtadienių proga, mums tai nerūpi...

4 Vis daugiau rašytojų kuria vis menkesnę literatūrą – tai turi kažką reikšti. Ir ne tik apie literatūrą. Ji turi sakyti kažką apie mus visus, kurie dar nesuvokiame savo jausmų. Jei pati literatūra to neapmąsto, mąstyti turi literatūros kritika. Tiesa, lengviau (nors man svetimiausia) samprotauti apie „einamiausią prekę“ – romaną. Jau prieš kelis dešimtmečius teoretikai ramino: „Romanui tereikia minimalaus raštingumo bei marių vienumos ir laisvo laiko. Kadangi veikiausiai šiuolaikinė visuomenė ir tolimoje, kiek tik įmanoma numatyti, ateityje savo nariams suteiks šiuos visus tris būtinus dalykus, tai dėl romano mirties niekam nevertėtų pernelyg nerimauti. Jis dar ilgai gyvuos teikdamas vienišiams žmonėms paguodą ir padėdamas visiems mums leisti tuščias valandas.“ Taip ir įvyko: romanai rašomi ne literatūrai ir dėl literatūros, o vienišų žmonių paguodai ir laisvo laiko „užmušimui“. Tad kuo graudesnė ar pikantiškesnė, kuo labiau iš žiniasklaidos atpažįstama ir identifikuojama istorija, tuo geriau. Ir rašo tuos romanus minimaliai raštingi žmonės (tarkim, dirbę redakcijose), turintys marias laisvo laiko. Šitai paaiškina ir mano įspūdį iš paskutinio Rašytojų sąjungos suvažiavimo: didelė salė garbingų žilų žmonių, iš kurių pareikalauti kokios nors literatūrinės kokybės būtų nesusipratimas. Bet lygiai toks pat nesusipratimas man atrodė ir siūlymas dirbtinai ir kuo sparčiau jauninti Rašytojų sąjungą. Jaučiuosi gerai žinąs ar bent numanąs, kokios marios, kokie okeanai neprijaukintų, nesuprastų ir neapgyvendintų žodžių slypi toje jaunųjų kūryboje.

¹ Recepcija – priėmimas.

5 Tačiau pereikime prie įdomiausio dalyko. Regis, visi jau seniai sutarėme, kad tokių debiutų, kokie buvo G. Cieškaitės, A. Grybausko, D. Kajoko ar G. Patacko, niekada nebebus. Dabar pirmąsias knygas leidžiasi kas nori ir kas turi pinigų, be to, ir prestižinėse leidyklose (kad ir „Pirmosios knygos“ serijoje) išsileidusieji išties debiutavę tegalės pasijusti tik po trečios ar penktos knygos, t. y. tada, kai bus atpažinti, identifikuoti, kai jų stilius, poetika bus pripažinti kaip jų stilius ir poetika. Tačiau šiandien net profesionalui kritikui per daug išskyla nežinomų pavardžių, ir kas savaitę jų atsiranda vis naujų. Tikėjomės, kad sovietmečiu varginęs grafomanijos srautas, dingus honorarams, staigiai atslūgs, bet išėjo taip, kad rašliavos tėkmė patrigubėjo, ir nūnai pasakyti, kur grafomanija, o kur paprasčiausiai suvaidintos kūrybos pavyzdžiai, išvis neįmanoma. Šiandieninė vidutinybė techniškai lenkia vakarykštį klasiką, nes naudojami ne klasiko, bet apskritai klasikų patirtimi. Dar daugiau. Net internetiniai meninės kūrybos puslapiai yra perpildyti ir dėl menkiausios ambicijos gali atsirasti naujas internetinis puslapis. Ir jam nestokoja autorių. Tačiau įdomiausia, kad ne tik virtualioje erdvėje, bet dažnai ir kultūrinėje periodikoje dabar pasirašoma slapyvardžiu, pseudonimu, ne pavarde. Prasideda didžioji šių dienų literatūros metafizika. Negi iš tiesų visuomeninė opinija, paniekinamai žiūrinti į nepelningus verslus ir neprestižinius užsiėmimus, verčia atsisakyti svarbiausio – savo darbo autorystės (tačiau tokiu atveju ji verčia atsisakyti ir bet kokios atsakomybės – ne tik kūryboje, gal, tarkim, ir versle)? Tuomet išeitų, kad žmogaus prigimtyje (vadinasi, ir pačios literatūros sąmonėje) slypi instinktyvus, nenumaldomas noras išsakyti ir kurti, kurti dargi eiliuotai – tai ir būtų nepaneigiamiausias poezijos amžinumo, neišvengiamumo argumentas. Visuomenė, eidama prieš šį kūrybinį instinktą, eina prieš save. Griauna save kaip sąmoningą struktūrą. Juk žmonės verčiami lyg spaudos draudimo ar karinės okupacijos sąlygomis slėpti tai, ką jie daro. O gal anoniminei poezijai žmonės patiki tokias savo vidaus gelmenis, slapmenis, kurias šiandienos visuomeninė ir ekonominė konjunkcija sunaikintų net pati to nepastebėdama? Tai labai rimti, šiurpūs, katastrofiški dalykai. Kas kita, kad daugumos kuriama poetika, kolektyvinė stilistika nebesuteikia priemonių tiems slapmenims, gelmenims įkūnyti ir įprasminti. Laikraščių puslapius, kompiuterių ekranus pasiekia subendrinti, niveliuoti tų išgyvenimų pavidalai.

6 Tiesa, postmodernizmas viskam turi gana įtikinamą paaiškinimą. Jis suvienodina, suartina profesionalų ir mėgėjišką meną. Tai, ką vakar vadinome liaudies menininko kūrinium, šiandien ramiausiai puikuoja profesionalų galerijoje, nors profesionalai neretai sąmoningai siekia primityvistų efekto. Galbūt profesionalusis menas bando apsimesti primityviu vienu todėl, kad dar neturi žodžio, garso, spalvos savo giliajai, slaptinajai patirčiai reikšti, o primityvizmas visada operavo archetipais? Kad ir kaip žiūrėti, tai neatgraso nuo bandymų suprasti, kas vyksta šiandieninėje kultūrinėje ir visuomeninėje sąmonėje. Įdomu pažiūrėti į pamažu nusistovinčią žanrų gradaciją mūsų literatūroje. Romanas, išskyrus kelias jau gerai žinomų autorių pavardes, tapo „aptarnaujančiu žanru“, nes jam tereikia „minimalaus raštingumo“. Šioje srityje pats baisiausias variantas – iš banalių memuarų „padaryti meną“, ir šie atvejai kuo toliau, tuo labiau pjauna. Ir pjaus. Poezijos likimas lieka mįslė, nes paslaptinčiausiems patyrimams reikšti dabar tenka naudotis kolektyvinėmis, jau nuzulintomis meninėmis priemonėmis, ir dar neaišku, kokia kalba ji prabilis po dešimties metų. Bet aišku, kad per tą laiką tikrai neatsiras atskirų, savarankiškų ir visiems gerai matomų poetų. Užtat nei knygoje, nei periodikoje jau neįmanoma surasti pakenčiamos novelės. Kas jas gerai rašė, tas ir dabar teberašo. Kiti masiškai gamina „aptarnaujančio romano“ tematikos ir stilistikos pakaitalus. Juk novelei reikia romano struktūros (kurios nebėra) ir eilėraščio gelmės, slapties (kuri dar neatpažinta). Tad pirmiausia apie šio žanro mirtį ir galėtų būti kalbama. Tik ar galima kalbėti apie kokią nors literatūros mirtį, kai mirtis genama net iš pačios literatūros problematikos centro?

Pagal V. Kukulo tekstą „Kas būtų, jeigu būtų, bet niekada nebūna“, *Metai*, 2008, 08–09.

Atsakykite į klausimus, remdamiesi V. Kukulo tekstu.

1. Atidžiai perskaitykite 1 pastraipą.

1.1. Apie kokią prieštarinę literatūros situaciją V. Kukulas kalba 1 pastraipoje?

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
52,6	47,4	0,47	0,34	0,51	0,54

1.2. Įvardykite, kokias galimas šios situacijos priežastis V. Kukulas aptaria.

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
6,3	79,5	14,2	0,54	0,32	0,22	0,29

2. Atidžiai perskaitykite 2 pastraipą.

2.1. V. Kukulas kalba apie elitinę kultūrą ir apie popkultūrą. Įvardykite jų funkcijas.

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
40,9	43,0	16,1	0,38	0,38	0,42	0,49

2.2. Paaiškinkite, kodėl V. Kukulas kalba apie skirtingas kultūras.

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
78,7	21,3	0,21	0,07	0,16	0,23

3. Remdamiesi 3 pastraipa, atsakykite, kodėl V. Kukulas abejoja L. Jonušio ir D. Staponkutės argumentais, kuriais jie pagrindžia mintį, kad su literatūra nieko blogo nevyksta.

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
79,1	20,9	0,21	0,18	0,25	0,31

4. Atidžiai perskaitykite 4 pastraipą.

4.1. Kokią pakitusią literatūros kūrinio funkciją, anot V. Kukulo, rodo dabar leidžiami romanai?

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
17,7	82,3	0,82	0,09	0,24	0,28

4.2. Išrašykite du kalbinės raiškos pavyzdžius, iliustruojančius kritišką V. Kukulo požiūrį į **pakitusią** romano situaciją. Remkitės 4 pastraipa.

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
33,4	39,9	26,7	0,47	0,40	0,36	0,40

5. Remdamiesi V. Kukulo nuomone, išsakyta 4 pastraipoje, įvardykite du dalykus, kada romanas galėtų būti laikomas vertingu.

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
44,9	47,8	7,3	0,31	0,22	0,25	0,36

6. Apie kokią tikrąją literatūrinio debiuto sąlygą kalba V. Kukulas 5 pastraipoje?

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
46,6	53,4	0,53	0,14	0,29	0,34

7. 5 pastraipoje V. Kukulas kalba apie literatūros **kritiko** situaciją. Kuo ši situacija skiriasi minimų autorių (G. Cieškaitės ir kitų) laikais ir dabar?

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
26,3	39,9	33,8	0,54	0,45	0,44	0,54

8. Kokias tris grafomanijos klestėjimo sąlygas V. Kukulas mini 5 pastraipoje?

(3 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)				Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2	3				
16,3	25,3	35,1	23,4	0,55	0,54	0,40	0,47

9. Kuo, anot V. Kukulo, pavojingas anoniminis kūrinių rašymas?

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
45,5	42,2	12,3	0,33	0,33	0,36	0,44

10. 5 pastraipoje V. Kukulas kalba apie žmogaus įgimtą poreikį kurti. Kokį su šiuo poreikiu susijusį prieštarumą įžvelgia autorius?

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
71,6	28,4	0,28	0,16	0,31	0,37

11. Atidžiai perskaitykite 6 pastraipą. Paaiškinkite, kodėl V. Kukulas postmodernizmą vertina kritiškai.

(1 taškas)

Taškų pasiskirstymas (%)		Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1				
30,3	69,7	0,70	0,12	0,27	0,37

12. Paaiškinkite paskutinio sakinio prasmę.

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
62,8	33,4	3,8	0,20	0,23	0,36	0,40

13. Remdamiesi viso teksto kalbine raiška, įrodykite, kad tekstas yra publicistinio stiliaus. Savo atsakymą pagrįskite.

(2 taškai)

Taškų pasiskirstymas (%)			Sunkumas	Skiriamoji geba	Koreliacija su bendru rezultatu	Koreliacija su suvokimo dalimi
0	1	2				
75,6	22,8	1,7	0,13	0,18	0,39	0,35

